

“मीठे बच्चे- बेहदको अपार खुशी अनुभव गर्नको लागि हरपल बाबा को साथमा रहने गर।”

प्रश्न:- बाबासँग कुन बच्चाहरूलाई धेरै तागत मिल्छ?

उत्तर:- जसलाई नशा हुन्छ- हामी बेहद विश्वको परिवर्तन गर्नेवाला हौं, हामी बेहद विश्वको मालिक बन्नु छ। हामीलाई पढाउनेवाला स्वयं विश्वको मालिक बाबा हुनुहुन्छ। यस्ता बच्चाहरूलाई धेरै तागत मिल्छ।

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूलाई वा आत्माहरूलाई रूहानी बाबा परमपिता परमात्मा बसेर पढाउनु हुन्छ, अनि सम्झाउनु हुन्छ किनकि बच्चाहरू नै पावन बनेर स्वर्गको मालिक बन्नेवाला छन्, फेरि। सारा विश्वको बाबा त एकै हुनुहुन्छ। यो बच्चाहरूलाई निश्चय छ। सारा विश्वका पिता, सबै आत्माहरूका पिताले तिमीलाई पढाइरहनु भएको छ। यो दिमागमा बस्छ? किनकि दिमाग तमोप्रधान छ, फलामको बर्तन, आइरन एजेड। दिमाग आत्मामा हुन्छ। यति दिमागमा बस्छ? यति तागत मिल्छ बुझ्नको लागि, वास्तवमा बेहदका बाबाले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ, हामी बेहद विश्वलाई परिवर्तन गर्छौं। यस समय बेहद सृष्टिलाई दोजक भनिन्छ। के यस्तो सम्झन्छौं- गरिबहरू नर्कमा छन्, बाँकी संन्यासी, धनवान, ठूलो पदवाला बहिश्तमा छन् त? बाबा सम्झाउनु हुन्छ- यस समय जति पनि मनुष्यहरू छन्, सबै नर्कमा छन्। यी सबै बुझ्नु पर्ने कुरा हुन्, आत्मा कति सानो छ। यति सानो आत्मामा सारा ज्ञान टिक्न सक्दैन या बिर्सिन्छौं? विश्वका सबै आत्माहरूका पिता तिम्रो सम्मुख बसेर तिमीलाई पढाइरहनु भएको छ। बाबा हाम्रो साथमा यहाँ हुनुहुन्छ, सारा दिन बुद्धिमा यो याद रहन्छ? कति समय रहन्छ? घण्टा, आधा घण्टा या सारा दिन? यो दिमागमा राख्ने पनि तागत चाहिन्छ। ईश्वर परमपिता परमात्मा तिम्रो साथमा तिमीलाई पढाउनु हुन्छ। बाहिर जब आफ्नो घरमा रहँदा, त्यहाँ साथमा हुनुहुन्छ। यहाँ यथार्थमा तिम्रो साथ हुनुहुन्छ। जसरी कसैको पति बाहिर छन्, पत्नी यहाँ छिन् भने मेरो साथमा हुनुहुन्छ, यस्तो कहाँ भन्छिन् र! बेहदको बाबा त एकै हुनुहुन्छ। पिता सबै बच्चाहरूमा त हुँदैनन् नि। पिता अवश्य एक स्थानमा बस्छन्। यो दिमागमा आउनु पर्छ- बेहदका बाबाले हामीलाई नयाँ दुनियाँको मालिक बनाउन लायक बनाउँदै हुनुहुन्छ। दिलमा आफूलाई यति लायक सम्झन्छौं? म सारा विश्वको मालिक बन्न लायक छु? यो त धेरै खुशीको कुरा हो। यो भन्दा धेरै खुशीको खजाना त अरु कसैलाई मिल्दैन। अहिले तिमीलाई यो बन्छौं भन्ने थाहा भएको छ। यी देवताहरू कहाँको मालिक थिए, यो पनि जानेका छौं। भारतवर्षमा नै देवताहरू थिए। यी त सारा विश्वको मालिक बन्नेवाला छन्। यति दिमागमा छ? त्यो चालचलन छ? त्यो बातचित गर्ने ढङ्ग छ, त्यो दिमाग छ? कुनै कुरामा तुरुन्त रिसायो, कसैलाई नोकसान पुर्यायो, कसैको ग्लानि गरिदियो, यस्तो चलन त चल्दैन? सत्ययुगमा यसरी कहिल्यै कसैको ग्लानि कहाँ गर्छन् र! त्यहाँ ग्लानिको फोहोरी ख्याल राख्नेवाला हुँदैनन्। बाबाले बच्चाहरूलाई कति जोडले उठाउनु हुन्छ। तिमीले बाबालाई याद गर्यौं भने पाप काटिदै जान्छ। तिमीले हात त उठाउँछौं तर तिम्रो यस्तो चलन छ? बाबा बसेर पढाउनु हुन्छ, यो दिमागमा जोडले बस्छ? बाबालाई थाहा छ- धेरैको नशा सोडापानी हुन्छ। सबैलाई यति खुशीको पारा चढ्दैन। जब बुद्धिमा बसोस्, अनि नशा चढ्छ। विश्वको मालिक बनाउनको लागि बाबाले नै पढाउनु हुन्छ।

यहाँ त सबै छन् पतित, रावण सम्प्रदाय हो। कथा छ नि- रामले बाँदरहरूको सेना लिनु भयो। फेरि यो यो गर्नुभयो। अहिले तिमीलाई थाहा छ- बाबाले रावणमाथि विजयी बनाएर लक्ष्मी-नारायण बनाउनु हुन्छ। यहाँ तिमी बच्चाहरूसँग कसैले सोधे भने तिमीले तुरुन्त भन्छौ- हामीलाई भगवानले पढाउनु हुन्छ। भगवानुवाच, जसरी टिचरले भन्छन्- मैले तिमीलाई वकिल अथवा फलाना बनाउँछु। निश्चयले पढाउँछन्, अनि ती बन्छन्। पढ्नेहरू पनि नम्बरवार हुन्छन् नि। फेरि पद पनि नम्बरवार प्राप्त गर्छन्, यो पनि पढाइ हो। बाबाले लक्ष्य-उद्देश्य सामुन्ने देखाइरहनु भएको छ। तिमीलाई थाहा छ- यस पढाइबाट हामी यो बन्छौं। खुशीको कुरा हो नि। आई.सी.एस. पढ्नेले पनि सम्झन्छन्- हामी यो पढेर फेरि यो गर्छौं, घर बनाउने छौं, यस्तो गर्छौं। बुद्धिमा चिन्तन चल्छ। यहाँ फेरि तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले बसेर पढाउनु हुन्छ। सबैले पढ्नु छ, पवित्र बन्नु छ। बाबासँग प्रतिज्ञा गर्नु छ- मैले कुनै पनि अपवित्र कर्म गर्नेछैन। बाबा भन्नुहुन्छ- यदि कुनै उल्टो काम गर्यौं भने गरेको

कमाइ खतम भएर जान्छ। यो मृत्युलोक पुरानो दुनियाँ हो। हामी पढ्छौं नयाँ दुनियाँको लागि। यो पुरानो दुनियाँ त खतम भएर जान्छ। परिस्थिति पनि यस्तै छ। बाबाले हामीलाई पढाउनु हुन्छ नै अमरलोकको लागि। सारा दुनियाँको चक्र बाबाले सम्झाउनु हुन्छ। हातमा कुनै पनि पुस्तक छैन, मौखिक नै बाबाले सम्झाउनु हुन्छ। पहिलो मुख्य कुरा बाबाले सम्झाउनु हुन्छ— आफूलाई आत्मा निश्चय गर। आत्मा भगवान बाबाको सन्तान हो। परमपिता परमात्मा परमधाममा रहनुहुन्छ। हामी आत्माहरू पनि त्यहाँ रहन्छौं। फेरि त्यहाँबाट नम्बरवार यहाँ आउँदै जान्छौं, पार्ट खेलनको लागि। यो विशाल बेहदको स्टेज हो। यस स्टेजमा पहिला कलाकारहरू पार्ट खेलन आउँछन्, नयाँ दुनियाँमा। यो उनीहरूको क्रियाकलाप हो। तिमीले उनीहरूको महिमा पनि गाउँछौं। के उनीहरूलाई करोडपति भन्छौ? उनीहरूसँग अनगिन्ती अथाह धन रहन्छ। बाबाले त यस्तो भन्नुहुन्न नि— यी व्यक्तिहरू किनकि बाबा त बेहदका हुनुहुन्छ। यो पनि ड्रामा बनेको छ। जसरी शिवबाबाले यिनीहरूलाई यस्तो धनवान बनाउनु भयो, त्यसैले भक्तिमार्गमा फेरि उहाँ (शिव) को मन्दिर बनाउँछन्, पूजाको लागि। सबै भन्दा पहिला उहाँको पूजा गर्छन्, जसले पूज्य बनाउनु भयो। बाबाले सम्झाउन त सधैं सम्झाउनु हुन्छ, नशा चढाउनको लागि। तर नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार जसले बुझ्छन्, उनीहरू सेवामा लागि रहन्छन्, त्यसैले ताजा रहन्छन्। नत्र त बासी बन्न पुग्छन्। बच्चाहरूले जानेका छन्— वास्तवमा यिनले यहाँ नै राज्य गर्थे, त्यति बेला अरू कुनै धर्म थिएन। देवता धर्म मात्रै थियो। फेरि पछि गएर अरू-अरू धर्म आएका हुन्। अहिले तिमीले सम्झन्छौ— यो सृष्टिको चक्र कसरी फिर्छ। स्कूलमा लक्ष्य-उद्देश्य त चाहिन्छ नि। सत्ययुग आदिमा यिनले राज्य गर्थे, फेरि ८४ को चक्रमा आयौ। बच्चाहरूले जानेका छन्— यो बेहदको पढाइ हो। जन्म-जन्मान्तर त हदको पढाइ पढ्दै आयौ, यसमा धेरै पक्का निश्चय चाहिन्छ। सारा सृष्टिलाई पल्टाउनेवाला, परिवर्तन गर्नेवाला अर्थात् नर्कलाई स्वर्ग बनाउनेवाला बाबाले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ। मुक्तिधाममा त सबै जान सक्छन्, यति अवश्य हुन्छ। स्वर्गमा त सबै आउँदैनन्। यो अहिले तिमीलाई थाहा छ— हामीलाई बाबाले यस विषय सागर, वेश्यालयबाट निकाल्नुहुन्छ। अहिले वास्तवमा पतित दुनियाँ हो। कहिलेदेखि सुरु हुन्छ, यो पनि तिमीले जानिसकेका छौ। २५०० वर्ष भयो, यो रावण राज्य सुरु भएको। भक्ति सुरु भयो। त्यस समय देवी-देवता धर्मका नै हुन्छन्, उनै वाममार्गमा आए। भक्तिको लागि नै मन्दिर बनाउँछन्। सोमनाथको मन्दिर कति विशाल बनाइएको छ। इतिहास त सुनेका छौ। मन्दिरमा के थियो! त्यतिबेला कति धनवान होलान्! केवल एउटा मात्रै मन्दिर त थिएन होला नि। इतिहासमा एकको मात्र राखेका छन्। मन्दिर त धेरैजसो राजाहरूले बनाउँछन्। एक अर्कालाई देखेर पूजा त सबैले गर्छन् नि। धेरै मन्दिर हुन्छन्। केवल एउटा मात्रै त लुटेका होइनन्। अरू पनि मन्दिर आसपास थिए। त्यहाँ गाउँ कुनै टाढा टाढा हुँदैनन्। एक अर्काको नजिकै हुन्छन् किनकि त्यहाँ ट्रेन आदि त हुँदैनन् नि। एक-अर्काको धेरै नजिक रहन्छन्। फेरि बिस्तारै बिस्तारै सृष्टि फैलिदै जान्छ।

अहिले तिमी बच्चाहरू पढिरहेका छौ। सबै भन्दा महान् बाबाले तिमीलाई पढाउनु हुन्छ। यो त नशा हुनुपर्यो नि। घरमा कहिल्यै रुनु, पिट्नु हुँदैन। यहाँ तिमीलाई दैवी गुण धारण गर्नु छ। यस पुरुषोत्तम संगमयुगमा तिमी बच्चाहरूलाई पढाइन्छ। यो हो बीचको समय जबकि तिमी चेन्ज हुन्छौ। पुरानो दुनियाँबाट नयाँ दुनियाँमा जानु छ। अहिले तिमी पुरुषोत्तम संगमयुगमा पढिरहेका छौ। भगवानले तिमीलाई पढाउनु हुन्छ। सारा दुनियाँलाई पल्टाउनु हुन्छ। पुरानो दुनियाँलाई नयाँ बनाउनु हुन्छ, जुन नयाँ दुनियाँको फेरि तिमीलाई मालिक बन्नु छ। बाबा बाँधिनुभएको छ, तिमीलाई युक्ति बताउनको लागि। फेरि तिमी बच्चाहरूलाई पनि त्यसलाई व्यवहारमा ल्याउनु छ। यो त सम्झन्छौ— हामी यहाँका निवासी होइनौं। हाम्रो राजधानी थियो, तिमीले यो कहाँ जानेका थियौ र! अहिले बाबाले सम्झाउनु भएको छ— रावणको राज्यमा तिमी धेरै दुःखी छौ। यसलाई भनिन्छ विकारी दुनियाँ। यी देवताहरू हुन् सम्पूर्ण निर्विकारी। आफूलाई विकारी भन्छन्। अब यो रावण राज्य कहिलेदेखि सुरु भयो, के भयो अलिकति पनि कसैलाई थाहा छैन। बुद्धि बिल्कुल तमोप्रधान छ। सत्ययुगमा पारसबुद्धि थिए, विश्वको मालिक थिए, अथाह सुखी थिए। त्यसको नाम नै हो सुखधाम। यहाँ त अथाह दुःख छ। सुखको दुनियाँ र दुःखको दुनियाँ कसरी हुन्छ— यो पनि बाबाले सम्झाउनु हुन्छ। सुख कति समय, दुःख कति समय चल्छ, अरूले त केही जानेका छैनन्। तिमीहरूमध्ये पनि नम्बरवार बुझ्छन्। सम्झाउनेवाला त हुनुहुन्छ बेहदका बाबा। कृष्णलाई बेहदका बाबा कहाँ भनिन्छ र! दिलमा सही लाग्दैन। तर कसैलाई बाबा भन्नु— केही पनि बुझ्दैनन्। भगवानले सम्झाउनु हुन्छ— मेरो ग्लानि गर्छन्, म तिमीलाई देवता बनाउँछु, मेरो कति ग्लानि गर्यौ, फेरि देवताहरूको पनि ग्लानि गरिदियो, यति मूढमति मनुष्य बनेका छौ। भन्ने गर्छन्— भज गोविन्द...। बाबा भन्नुहुन्छ— हे मूढमति, गोविन्द-गोविन्द, राम-राम भन्दाखेरि हामीले कसलाई भजिरहेका छौं, बुद्धिमा केही आउँछ? पत्थरबुद्धिलाई मूढमति नै भनिन्छ।

बाबा भन्नुहुन्छ- अब म तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउँछु। बाबा सबैका सद्गति दाता हुनुहुन्छ।

बाबा सम्झाउनु हुन्छ- तिमी आफ्नो परिवार आदिमा कति फँसेका छौ! भगवान जे भन्नुहुन्छ, त्यो त बुद्धिमा ल्याउनु पर्छ। तर आसुरी मतमा बानी परेका छन्, त्यसैले ईश्वरीय मतमा चलून् कसरी! गौविन्द को हो, के चीज हो, त्यो पनि जानेका छैनन्। बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- तिमीले भन्छौ, बाबा हजुरले हामीलाई अनेक पटक सम्झाउनु भएको छ। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ, बाबा हामी फेरि हजुरसँग यो वसी लिइरहेका छौं। हामी नरबाट नारायण अवश्य बन्छौं। विद्यार्थीलाई पढाइको नशा अवश्य रहन्छ, हामी यो बन्छौं। निश्चय रहन्छ। अब बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी सर्वगुण सम्पन्न बन्नु छ। कसैसँग क्रोध आदि गर्नु छैन। देवताहरूमा ५ विकार हुँदैन। श्रीमतमा चलनुपर्छ। श्रीमतले पहिला पहिला भन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झ। तिमी आत्मा परमधामबाट यहाँ आएका हौ पार्ट खेलन्, यो तिम्रो शरीर विनाशी छ। आत्मा त अविनाशी छ। तिमी आफूलाई आत्मा सम्झ, म आत्मा परमधामबाट यहाँ आएको हुँ पार्ट खेलन्। अहिले यहाँ दुःखी हुन्छौ, त्यसैले भन्छौ मुक्तिधाममा जाऊँ। तर तिमीलाई पावन कसले बनाउँछ? बोलाउँछन् पनि एकलाई नै, उहाँ बाबा आएर भन्नुहुन्छ- मेरा प्यारा बच्चाहरू! आफूलाई आत्मा सम्झ, देह नसम्झ। म आत्माहरूलाई बसेर सम्झाउँछु। आत्माहरूले बोलाउँछन्- हे पतित-पावन आएर पावन बनाउनुहोस्। भारतवर्षमा नै पावन थिए। अब फेरि बोलाउँछन्- पतितबाट पावन बनाएर सुखधाममा लिएर जानुहोस्। कृष्णसँग तिम्रो प्रीत त छ। कृष्णको लागि सबै भन्दा धेरै व्रत, नियम आदि कुमारी, माताहरू राख्छन्। निर्जल रहन्छन्। कृष्णपुरी अर्थात् सत्ययुगमा जाऊँ। तर ज्ञान छैन, त्यसैले धेरै हठ आदि गर्छन्। तिमी पनि यति पुरुषार्थ गर्छौ, कसैलाई सुनाउनको लागि होइन, स्वयं कृष्णपुरीमा जानको लागि। तिमीलाई कसैले रोक्दैन। तिनीहरूले सरकारको अगाडि भोक हडताल आदि गर्छन्, हठ गर्छन्- दुःख दिनको लागि। तिमी कसैसँग धर्ना गरेर बस्दैनौ। न कसैले तिमीलाई सिकाएको छ।

श्रीकृष्ण त हुन् सत्ययुगका प्रथम राजकुमार। तर यो कसैलाई थाहा हुँदैन। कृष्णलाई उनीहरूले द्वापरमा लगेका छन्। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! भक्ति र ज्ञान दुई अलग-अलग चीज हुन्। कसको? ब्रह्माको रात र ब्रह्माको दिन। तर यिनैको अर्थ न गुरुले बुझ्छन्, न उनका चेला। ज्ञान, भक्ति र वैराग्यको रहस्य बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाउनु भएको छ। ज्ञान दिन, भक्ति रात र त्यसपछि हुन्छ वैराग्य। उनीहरूले जानेका छैनन्। ज्ञान, भक्ति, वैराग्य अक्षर एक्युरेट छ, तर अर्थ जानेका छैनन्। अहिले तिमी बच्चाहरूले बुझिसकेका छौ, ज्ञान बाबाले दिनुहुन्छ, त्यसपछि दिन हुन्छ। भक्ति सुरु हुन्छ, त्यसपछि रात भनिन्छ किनकि धक्का खानुपर्छ। ब्रह्माको रात नै ब्राह्मणहरूको रात, फेरि हुन्छ दिन। ज्ञानबाट दिन, भक्तिबाट रात। रातमा तिमी वनवासमा बसेका छौ, फेरि दिनमा तिमी कति धनवान बन्छौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

आफ्नो दिलसँग सोध्नु छ- १) बाबासँग यति जुन खुशीको खजाना मिल्छ, त्यो दिमागमा बस्छ? २) बाबाले हामीलाई विश्वको मालिक बनाउन आउनु भएको छ, के यस्तो चालचलन छ? बातचित गर्ने ढङ्ग यस्तो छ? कहिल्यै कसैको ग्लानि त गर्दिन? ३) बाबासँग प्रतिज्ञा गरिसकेपछि कुनै अपवित्र कर्म त हुँदैन?

वरदान:- बितेको कुरालाई श्रेष्ठ विधिले बिन्दु लगाएर यादगार स्वरूप बनाउने पास विद् अनर भव “पास्ट इज पास्ट” त हुनु नै छ। समय र दृश्य सबै पास हुन्छन्, तर पास विद् अनर बनेर हर संकल्प वा समयलाई पास गरेर अर्थात् बितेको कुरालाई श्रेष्ठ विधिले बिन्दु लगाऊ, जुन बितेका कुरा स्मृतिमा ल्याउँदा नै वाह, वाहको बोली दिलदेखि निस्कियोस्। अन्य आत्माहरूले तिम्रो बितेका कुराहरूको कथा पढेर पाठ सिकुन्। तिम्रो पास्ट यादगार स्वरूप बनोस् तब कीर्तन अर्थात् कीर्ति गाइरहने छन्।

स्लोगन:- स्व कल्याणको श्रेष्ठ प्लान बनायौ भने विश्व सेवामा सकाश मिल्ने छ।

